

## [Damsgaard.]

højtideligt og enstemmigt har vedtaget. Vi kan ikke være andet bekendt. Gør vi det ikke, skaber vi en begrundet mistillid til folketingets afgørelser. Hansthalmlovens skæbne er en skandale, og vestkystfiskerne og hele befolkningen i Thisted amt er bitre over, at folketinget ikke vedstår givne løfter. Derfor — jeg gentager det noget usædvanlige udtryk — „beder“ jeg det høje folketings medlemmer på tværs af alle partiskel om at gøre gammel uret god og holde loven og stemme for, at midler stilles til rådighed, så fiskerihavnen ved Hanstholm kan bygges færdig.

**Oluf Pedersen:** Det er jo almindelig kendt, at retsforbundet ikke kan sige god for de indtægter, som staten har i øjeblikket; vi mener, de i højere grad burde være bygget på de samfundsskabte værdier. Det er også almindelig kendt, at der er mange af udgifterne, som vi ikke har villet være med til. Vi har tidligere stillet ændringsforslag. Det har vi ikke gjort denne gang, bl. a. under hensyn til den korte tid, der har været, og også fordi vi i forvejen er klar over, at de ikke ville blive vedtaget; vi må hellere på et senere tidspunkt tage det hele op til en samlet afgørelse.

Jeg skal dog nævne nogle af de udgifter, vi ikke synes om. Det er udgiften til turistforeningen, 1,24 mill. kr., til husholdningsrådet, 493 000 kr., til udvandringskontoret, 124 000 kr., til priskontrolrådet, 2 mill. kr., til varedirektoratet, op imod 10 mill. kr., og et teatertilskud på et par millioner kroner, der jo kun er en forsmag på det, der kommer.

Hvad angår det af de ærede medlemmer hr. Damsgaard og hr. Fibiger stillede ændringsforslag, afventer vi fra retsforbundets side en samlet redegørelse fra regeringen om, hvordan man stiller sig med hensyn til fuldførelse af Hanstholm havn. Derefter vil vi tage vor stilling; på nuværende tidspunkt synes jeg det vil være helt urimeligt.

Jeg efterlyser regeringens stilling overfor det radikale ændringsforslag nr. 274 om en ny tekstanmærkning på forsvarsministeriets budget. Retsforbundet kan tiltræde dette ændringsforslag. Jeg minder om, at retsforbundet ikke har tiltrådt enhedskommandoen, ikke har kunnet gå med til pla-

ceringen af danske tropper i udlandet og ejheller til 18 måneders tjenestetid. Alene på disse områder ville det sikkert være muligt at spare de 150 mill. kr., uden at der ville ske nogen skade, tværtimod.

Jeg tilføjer, at retsforbundet har fremsat forslag til beslutning om Danmarks forsvar, et forslag, som bygger på et spredt forsvar, hvorved man sparer kasernerne. Når man opretholder de kaserner, der er, og fortsat bygger nye kaserner, står det for mig, som om man helt op til den højtærede forsvarsminister er så naiv, at man næsten ikke ved, at der er opfundet bomber og flyvemaskiner, for ellers ville man jo ikke have disse farlige mål liggende. Jeg har drøftet sagen med den højeste militære sagkundskab og har sagt: Erkender De da ikke, at det er krigsmål? Jo, det er vi klar over, siger man, men vi har et så godt efterretningsvæsen, at vi kan rømme kasernerne, inden angrebet kommer. Jeg forstår ikke den tankegang. Jeg synes, at vort forsvarsvæsen er indrettet, som om man ikke havde opdaget, at der er flyvemaskiner, og ikke var klar over, at der er noget, der hedder brintbomber. Jeg mener, man må bygge det op på en helt anden måde, som et spredt forsvar, hvor mandskabet bor hjemme, således som man gør andre steder, f. eks. i Schweiz. Jeg tror; det ville være billigere, og så ville man være i stand til at opbygge det på frivillighedens grundlag, således som det f. eks. er tilfældet i Canada. Jeg mener, det vil bidrage til en løsning af forsvarsproblemet. Den besparelse, der er foreslået fra radikal side, kan vi gennemføre allerede nu, men jeg henstiller til regeringen at tage de andre problemer op, så vi kan få den ordening, vi alle kan være bedst tjent med.

Med hensyn til de kommunistiske ændringsforslag skal jeg sige, at vi betragter de forslag, kommunisterne stiller, når det gælder militære eller udenrigspolitiske spørgsmål, som os uvedkommende. Jeg synes, det er noget, vi må se på ud fra andre synspunkter, synspunkter, som er taget uden kæpskiner. Jeg synes, det ville være velgørende, om kommunisterne, når det gælder disse problemer, var lige så taktfulde som det ærede medlem hr. Hans Schmidt.

**Finansministeren (Kampmann):** Jeg vil gerne på mine kollegers og egne vegne takke